

ligesaavel for Thinget som for Regjeringen kan være Anledning til at vise Resignation med Hensyn til Bestemmelser, der ere optagne i denne Lov. Det vil være det ærede Things Medlemmer bekendt af de Forhandlinger, som i det andet Thing have fundet Sted om denne Sag, at jeg for mit Vedkommende ingenlunde kan billige de Forandringer, der ere foretagne i det oprindelige Lovforslag. En af de Bestemmelser, som det saaledes har gjort mig ondt er gaaet ud af Lovudkastet, var netop den, hvorved Forholdet mellem Bescatningen paa Landet paa den ene Side og Kjøbenhavn og Kjøbstæderne paa den anden Side var, om jeg saa maa sige, holdt svævende; det var ikke slaaet aldeles fast, idet der var sat en ubestemt Faktor ind, nemlig 3 pCt. af de Indtægter paa Landet, som ikke hidrørte fra Jordbrug. Regjeringen fandt, ved at overveie, hvorledes Loven burde affattes, stor Betænkelighed ved i dette Tilfælde at gribe det Middel, som man ansaae for det theoretisk rigtige, nemlig alene at benytte en Indkomsskat; man forudsaae de Vanskeligheder og Ulemper, som det vilde medføre, naar en saadan skulde indføres ved Tilveiebringelsen af et extraordinært Skattebidrag, naar det vidtløftige Maskineri, som dertil udfordres, skulde i stor Hast og Hurtighed staffles tilveie. Man frygtede tillige for, at man derved vilde berede væsentlige Ulemper for en senere Indførelse af en Indkomsskat, naar en saadan skulde vise sig nødvendig; idet man ansaae det for rigtigt i saa Henseende at følge den samme Vej, som her i Kjøbenhavn har viist sig at være heldig, nemlig først benytte Indkomsskatten som Grundlag for den kommunale Bescatning, og derefter, naar de Regler, hvorefter den paalignes, have vundet Anerkjendelse og Fasthed, benytte den som Grundlag for Paaligning af Statskatter. Folkethinget er imidlertid ikke gaaet ind paa denne Betragtning, men har derimod vedtaget, at Indkomsskatten skal benyttes til at tilveiebringe de her begjærede Beløb, ikke blot for Kjøbenhavns, men ogsaa for Kjøbstædernes og Landets Vedkommende. Jeg skal imidlertid under de nuværende Forhold, selv om det ved det høitærede Landsthings Medvirkning var muligt, ikke gjøre noget som helst Forsøg paa at faae denne Be-

stemmelse forandret, hvor lidet hensigtsmæssig jeg end anseer den for at være, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gennemgaae, forsaavidt jeg erindrer dem, de Bemærkninger, som her idag ere gjorte ved Forslagets enkelte Paragrafer, navnlig for, om muligt, at forebygge, at Sagen, ved at der stilles flere Endringsforslag, skulde opholdes længere end høist nødvendigt.

Den ærede første Taler (Hægle) gjorde en Bemærkning ved Bestemmelsen i § 1 om den Fritagelse, der tilstaaes dem, som have været i militær Tjeneste, idet han meente, at det var naturligt for det Første ikke at indskrænke denne Begunstigelse til, at Militærtjenesten havde været i 8 Uger, og at der dernæst burde tages Hensyn til det Halvaar, i hvilket Skatten skulde udredes. Begge disse Indvendinger forekomme mig ikke ganske velbegrundede. En Indkaldelse til Militærtjeneste i et Par Dage, og en maafee derpaa følgende Kassation og Fritagelse for Krigstjeneste, kan ikke være en tilstrækkelig Grund til at fritage Vedkommende for at svare Krigsskat, og paa den anden Side vilde det medføre uoverkommelige Vanskeligheder at reservere sig til det Halvaar, i hvilket Skatten skal erlægges, idet man jo ikke kunde vide, hvem der i Halvaarets Løb vilde blive indkaldt, og altsaa derved vilde komme til at forurette dem, som senere bleve indkaldte, efterat Skatten var erlagt eller dog paalignet, og vilde man fritage dem, efterat Skatten var paalignet, vilde man gjøre det usikkert, hvilket Beløb der derved vilde indkomme i Kommunen. — Den ærede 1ste Landsthingsmand for 5te Kred (Drejer) fandt det næste Punktum i samme Paragraf utydeligt. Det hedder deri: „Førrigt vedkommer denne Fritagelse alene Brngernes, men ikke tillige Eiernes Andeel i den af Stederne gaaende Krigsskat“. For at forklare, i hvilken Henseende han fandt det utydeligt, ansøgte han det Exempel, at en indkaldt Militær eiede to Steder, et paa 5 Skjeeper Hartkorn, som han selv drev, et andet paa 4 Skjeeper Hartkorn, som han havde bortleiet, og det forekom ham nu usikkert, hvorvidt denne Mand skulde være fri for den Eieren paahvilende Andeel af Krigsskatten for det Sted, som han ikke selv drev. Jeg troer imidlertid, at det frem-